

§§ 55, 56, 57 og 58.

I Begyndelsen af § 55 er den Endring foretagen, at der istedetfor „Sérhver så“ er sat: „Hver så maður“⁽¹⁾. Forøvrigt staae disse Paragrafer uforandrede, og blev § 55 vedtagen eenstemmigen med 26 Stemmer, men de øvrige med 25 Stemmer.

§ 59.

I denne Paragraf vil Thinget have Sættningen: „þó með því móti, að hann gangist undir skyldur þær, er lögin áskilja þar um“⁽¹⁾ forandret til: „en þó skal hann háður vera skyldum þeim, er lögin áskilja“⁽¹⁾, fordi Thinget fandt, at Udtrykket „gangast undir“ ikke kunde passe her eller betegne, hvad det her skal betegne.

Thinget ansaae det Noget, som fulgte af sig selv, at her maatte indskydes en ny Paragraf, som indeholdt den samme Bestemmelse som § 85 i den danske Grundlov af 28de Juli 1866 angaaende det Offentliges Forpligtelse til at sørge for de Forældres Børns Underviisning, som selv ikke ere istand til at undervise dem, samt for forlattede Fattiges Underviisning og Underhold, og det saa meget heller, som det ifølge den gjældende Lovgivning og Praxis er hjemlet vedkommende Sognepræst at fratage Forældrene deres Børn, naar de have udvist en grov Forsømmelse med Hensyn til deres Underviisning i den kristelige Religion, og faae dem paa deres Beføstning anbragte hos gode Værere, dersom de have Naad dertil, men ellers paa Kommunens, ligeledes at raade for paa hvilke Steder Kommunens fattige Børn skulle undervises, skjøndt Repstyreren kunde faae dem anbragte for mindre Betaling paa andre Steder, som Præsten ikke ansaae hensigtsmæssige. Denne Paragraf, som bliver § 66, vedtoges med 24 Stemmer.

§§ 60, 61, 62, 63, 64, 65 og 66.

Disse Paragrafer ere uforandrede med Hensyn til Indhold, men endeel ubetydelige Redaktionsforandringer ere foretagne ved dem, og

blev § 60—63 hver vedtagne med 25 Stemmer, men 64—66 med 26.

§ 67.

Denne Paragraf fandt Thinget det rettest at forandre i Etghed med § 95 i den nye danske Grundlov, thi da det synes, som at en Forandring i en saadan Forsatningslov, naar den engang er bleven indført, ikke bør foretages uden med den største Forsigtighed, enten fordi det er en trængende Nødvendighed eller det er et almindeligt Onske, saa forekommer det saaledes, at det er gjort altfor let for det islandske Althing at foretage Forandringer i sin Grundlov ifølge denne Paragraf i Regeringsudkastet, og derfor vedtog Thinget den nye Paragraf med 18 Stemmer mod 8.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 1.

Da der i dette Udkasts § 22 foreslaaes, at 30 folkevalgte Medlemmer skulle have Sæde i Althinget i Fremtiden, medens den nu gjældende Valglov af 6te Januar 1857, jvfr. Forordningen af 8de Marts 1843, kun forudsætter et Antal af 21, saa vil det blive nødvendigt at udgive en ny Lov angaaende denne Forøgelse af Althingsmændenes Antal samt, hvorledes det skulde paalignes de forskellige Valgdistrikter uanset Bestemmelsen i § 22, og af denne Grund er der til Paragrafen føiet det Tillæg, at Forandring i den nu gjældende Valglov skal nærmere blive ordnet ved Lov, hvilket Tillæg saa vedtoges med 14 Stemmer mod 12 og hele Paragrafen med 17 Stemmer.

§§ 2—6.

staae aldeles uforandrede, og vedtog man §§ 2, 4 og 6 med 26 Stemmer, men §§ 3 og 5 med 24 Stemmer.

Sluttelig tillader Thinget sig at foreslaae den Endring, at nærværende Udkast, dersom det skulde vinde Deres Majestæts allerhøjeste Samtykke, komme til at hedde „Stjornarskrá Islands“ (vedtaget med 24 Stemmer).

Oversættelsens Rigtighed betragter

Jon Sigurdsjon

(61 2 pag)